

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟ-ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ἡ ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ «ΑΝΑΒΡΥΤΑ», πού ἄρχισε τό 1955, διακόπηκε γιά διάφορους λόγους τό 1976. Κύριος σκοπός τῆς ἐκδοτικῆς ἐκείνης σειρᾶς ἦταν ἡ καταγραφή τῆς σχολικῆς ζωῆς καί πράξεως. Εἶναι κι αὐτό μιά παρουσία πού μπορεῖ νά βοηθήσει τούς μεταγενέστερους νά προσεγγίσουν τά σχολικά προβλήματα καί τίς προτεινόμενες λύσεις τους.

Στό μεταξύ, τό 1974 τό Σχολεῖο μετονομάστηκε σέ Πρότυπο Σχολή Ἐναβρύτων, ἐνῶ τό 1976 ἄρχισε μιά διεύρυνση τῆς Σχολῆς μέ τήν παράλληλη λειτουργία Γυμνασίου, Γενικοῦ Λυκείου καί Ἑλληνικοῦ Κλασικοῦ Λυκείου. Ἐτσι γιά πρώτη φορά ἡ Σχολή, ἀπό οἰκοτροφειακό σχολεῖο πού ἦταν, δέχτηκε τώρα ἐξωτερικούς μαθητές καί μαθήτριες. Φέτος (1980 - 1981) ἡ Σχολή λειτούργησε μέ 23 τμήματα καί σύνολο μαθητῶν - μαθητριῶν 923, ἀπό τούς ὁποίους οἱ 192 οἰκότροφοι (ἄρρενες) καί οἱ ὑπόλοιποι ἐξωτερικοί.

Ἡ διδακτική καί μορφωτική ἐργασία τῆς Σχολῆς ἔχει γίνει γνωστή σέ ὅλη τήν ἐπικράτεια. Ἡ κοινή γνώμη ἀγκάλιασε τό ἔργο τῆς Σχολῆς μέ πολλή ἀγάπη καί ἐκτίμηση. Ἐτσι φτάσαμε στό σημεῖο νά θεωροῦν οἱ γονεῖς τόν ἑαυτό τους καί τά παιδιά τους εὐτυχεῖς, ἂν μπορούσαν μέ βάση τίς κείμενες διατάξεις νά ἐξασφαλίσουν μιά θέση στά Ἐνάβρυτα.

Ἡ νέα αὐτή κατάσταση, ὅπως διαμορφώθηκε, ὀδήγησε τή Σχολή στήν ἀπόφαση νά ἐπαναλάβει τήν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ της. Σέ τοῦτο διευκόλυνε ἡ συμπαράσταση Γονέων καί Κηδεμόνων, πού παρουσιάζεται ἀμέριστη ὄχι μόνο ἀπό ἠθική καί πνευματική ἄποψη ἀλλά καί ἀπό οἰκονομική γιά ὅλο τό ἔργο τῆς Σχολῆς, καί ἰδιαίτερα γιά τήν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ μας.

Τό περιοδικό φιλοδοξεῖ νά «παραδώσει» στούς σύγχρονους καί μεταγενέστερους αὐτό πού παρέλαβε: δηλ. τή βαθύτατη συναίσθηση πώς ὁ χῶρος τῆς Ἀγωγῆς εἶναι βασικότατο ἐθνικό κεφάλαιο. Ἡ γνήσια, ἀληθινή καί ἐλεύθερη μόρφωση τῶν παιδιῶν μας θά καθορίσει τή μελλοντική ἱστορική πορεία τοῦ Ἐθνους, ἰδιαίτερα σέ τοῦτες τίς δύσκολες καί κρίσιμες ὥρες πού περνάει ἡ ἀνθρωπότητα.

Τά «Ἐνάβρυτα» κλήθηκαν νά καταθέσουν τή μαρτυρία τους. Στίς σελίδες τους ἀπεικονίζεται εἰλικρινά ἡ μορφωτική ἐργασία πού συντελεῖται στό χῶρο τῆς Σχολῆς μας. Μιά πνευματική ἐργασία πρέπει νά εἶναι ἀθόρυβη καί σεμνή. Αὐτήν τήν κατεύθυνση θέλει νά ἀκολουθήσει καί τό περιοδικό μας.

Οἱ ἐργασίες πού δημοσιεύονται στή συνέχεια προέρχονται ἀπό τό διδακτικό προσωπικό καί τούς μαθητές τῆς Σχολῆς. Ὅλες σχεδόν ἔχουν βγεῖ ἀπό τήν καθημερινή ζωή καί πράξη τοῦ Σχολείου. Βασικό γνώρισμα στήν παιδαγωγική καί διδακτική ἐργασία τῆς Σχολῆς εἶναι ὁ συνδυασμός τῆς θεωρίας μέ τήν πράξη, δηλ. τῆς ἔμπρακτης θεωρίας πού μᾶς βοηθεῖ: α) νά ἀποφύγουμε ὅσο τό δυνατόν

τή λεγόμενη πρακτική σκοπιμότητα τῆς χρησιμοθηρίας καί ὠφελιμοκρατίας, πού τελικά ὀδηγοῦν στό ἀδιέξοδο τῆς Ἀγωγῆς· β) νά μεταφέρουμε τή διδακτική ἐργασία ἀπό τόν ἀφηρημένο καί ἀντικειμενικό χῶρο τῆς παρεχόμενης γνώσεως στό χῶρο τῆς προσωπικῆς παρουσίας καί ἐλευθερίας τοῦ παιδαγωγούμενου· γ) νά ἐπιδιώξουμε τήν πραγμάτωση ὄλων αὐτῶν μέ τή δημιουργική καταβολή δυνάμεων καί προσπαθειῶν, τόσον ἀπό τούς διδάσκοντες ὅσο καί ἀπό τούς διδασκόμενους.

Ἡ δημιουργική διδακτική ἐργασία ἔχει μεγάλες ἀπαιτήσεις. Ἡ σωστή μορφή τοῦ νέου ἀνθρώπου πραγματοποιεῖται μέ πολύ κόπο καί μόχθο. Βέβαια κάτι τέτοιο θεωρεῖται σήμερα «ξεπερασμένο», γιατί ὁ τεχνοκρατούμενος πολιτισμός μᾶς ὀδηγεῖ τάχα σέ μιά εὐημερία πού μπορεῖ κανεῖς νά τήν ἀποκτήσει χωρίς ἐργασία καί πνευματικό ἰδρώτα.

Ἐδῶ χρειάζεται μιά ὑπεράνθρωπη προσπάθεια, γιά νά πεισθεῖ ὁ νέος ἄνθρωπος πώς πρέπει νά ἐργασθεῖ ἐντατικά καί δημιουργικά, ὥστε ν' ἀνακαλύψει τίς ἄπειρες δυνατότητες καί τόν καταπληκτικό δυναμισμό πού κρύβεται στό ἐσωτερικό κάθε ἀνθρώπινης ὑπαρξῆς. Αὐτό εἶναι καί τό νόημα τῆς διαμορφώσεως τοῦ ἀνθρώπου κατά τή διάρκεια τῆς σχολικῆς ἡλικίας. Μόνο διά μέσου μιᾶς τέτοιας ἐμπειρίας θά μπορέσουν νά συνειδητοποιήσουν τά σημερινά παιδιά τήν ἀνεκτίμητη ἀξία τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας καί τό νόημα τῆς μορφώσεως.

Εἶναι ἡ παρουσία τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας πού κινεῖται στό χῶρο τῆς ἀγάπης καί τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, καί πού μᾶς δίνει τή βεβαιότητα πώς τελικά ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται πιό πάνω ἀπό τίς ἰδεολογίες καί τά περιοριστικά συστήματα.

Ἄν οἱ ἐργασίες πού δημοσιεύονται στό περιοδικό αὐτό δέν καταφέρουν νά μᾶς δείξουν κάτι τέτοιο, αὐτό θά ὀφείλεται στά πρῶτα διστακτικά βήματα τῆς Σχολῆς μας στό χῶρο τῆς σοβαρῆς περιοδικῆς ἐκδόσεως. Ὅπωςδήποτε, στηρίζομαστε στήν κατανόηση καί στήν ἐπιείκεια ὄλων ἐκείνων πού θά διαβάσουν τό περιοδικό.

Ἡ Σχολή μας καταθέτει λοιπόν τό πνευματικό δυναμικό της στήν κρίση τοῦ ἀναγνώστη, ἐκφράζοντας τούς προβληματισμούς τῆς διδακτικῆς καί μορφωτικῆς ἐργασίας της, ὅπως τήν εἶδαν πάνω στήν πράξη οἱ διδάσκοντες καθηγητές καί οἱ μαθητές της. Ἐλπίζουμε ὅτι μέ τόν τρόπο αὐτό τά Ἀνάβρυτα κάνουν περισσότερο αἰσθητή τήν παρουσία τους στήν περιοχή τῆς προσπάθειας πού καταβάλλεται γιά τήν παιδεία τῶν ἑλληνοπαίδων.

Ἡ Σχολή μας εὐχαριστεῖ θερμά ὄλους ἐκείνους πού μέ τόν τρόπο του ὁ καθένας βοήθησε στήν παρούσα ἐκδοση, καί ἰδιαίτερα τό σύλλογο Γονέων καί Κηδεμόνων, στήν οικονομική συμπαράσταση τοῦ ὁποῖου ὀφείλεται ὁ τόμος αὐτός.